

Hjarbæk fjord!

Hjarbæk fjord! Skønneste plet på den skønne jord,
blå og så blid som en havfrues øje
blinker den frem mellem banker og høje,
trykker dit bølgende våde bryst ind mod kyst.

Hjarbæk fjord! Gavmild du dækker din fiskers bord,
lønner hans dræt af din rigdom dernede,
kunne som mågen jeg vingen brede
over dig fjord med det salte vand ved barndoms strand.

Hjarbæk fjord! Spænder end stormen sin gangers gjord,
jager til skum den de bristende bølger;
solskin og stilhed dog siden følger,
bølgernes brusen blev kluk og klang din vuggesang.

Hjarbæk fjord! Natten vil standse sin gyldne hjord,
stirre fra vidderne hist i det høje
ned i dit vågne og dybe øje,
dvæler til dagen ved morgengry den jog bag sky

Hjarbæk fjord! Himlen den høje og fædrejord,
alt hvad mit øje kan følge og fatte,
alt hvad mit hjerte kan rumme af skatte,
finder jeg her som en flod af fred ved minders bred.

Tekst: Hans Helge Jensen

Musik: H. Jensen

år 1921